

ஜெபமே பிரதான திறவுகோல்

யோபு 42:10, “யோபு தன் சிநேகிதருக்காக வேண்டுதல் செய்தபோது, கர்த்தர் அவன் சிறையிருப்பை மாற்றினார்யோபுக்கு முன் இருந்த . எல்லாவற்றைப் பார்க்கிலும் இரண்டத்தனையாய்க் கர்த்தர் . அவனுக்குத் தந்தருளினார்”

ஆனால், பாருங்கள், அவர்கள் இந்தக் காரியங்களைக் கேட்கும்போதும், இதைக் கேட்கும்போதும், இயேசு சொன்னது போல அவர்கள் கேட்பதில்லை. நாம் கர்த்தரை ஒரு வேலையாள் போல, ஒரு அதிர்ஷ்டச் சின்னமாக்க முயற்சிக்கிறோம், "ஆண்டவரே, எனக்காக இதைச் செய்யும்! எனக்காக இதைச் செய்யும்! எனக்காகப் போய் அதைச் செய்யும்," என்று அவருக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். [1]

எங்கள் பிரார்த்தனைகள் ஒரு பாரம்பரியமாகிவிட்டன. நாங்கள் இரவில் மண்டியிட்டு, “ஆண்டவரே, இன்னாரை ஆசீர்வதியும், இன்னாரை ஆசீர்வதியும், இதைச் செய்யும். மேலும் ஜான் இதையெல்லாம் செய்ய உதவுங்கள்” என்று கூறுகிறோம். நமக்காக என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கர்த்தருக்கு கட்டளையிட முயற்சிக்கிறோம். [2]

இயேசு கூறினார், "நீங்கள் ஜெபிக்கும்போது, 'பரலோகத்தில் இருக்கிற எங்கள் பிதாவே, உமது நாமம் பரிசுத்தமாக இருக்கட்டும். உமது ராஜ்யம் வரட்டும். உமது சித்தம் நிறைவேறட்டும்' என்று ஜெபியுங்கள்." (மத். 6:9-13). நாம் எங்கே அப்படிச் செய்கிறோம்? கர்த்தர் நமக்காக வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும் அல்லது நமக்காக ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்று நாம் எப்போதும் விரும்புகிறோம். ஆனால், "உமது சித்தம் நிறைவேறட்டும்" என்று சொல்ல நாம் தயாராக இருக்கும்போது, நம்மை அவரிடம் ஒப்புக்கொடுங்கள், நம் வழிகளை அவரிடம் ஒப்புக்கொடுங்கள். நாம் யாராக இருந்தாலும், அதை அவரிடம் ஒப்புக்கொடுங்கள். நீங்கள் அவரிடம் வேலை செய்யாமல், அவர் உங்களிடம் வேலை செய்ய அனுமதிக்கும்போதுதான் கர்த்தர் செயல்படுவார். அவர் உங்களுக்குச் சொல்லட்டும், நீங்கள் அவரிடம் சொல்ல வேண்டாம். [1]

இப்போது, ஜெபம் என்ன செய்கிறது என்று பாருங்கள்? ஜெபம் என்பது தேவனை மனிதனிடம் கொண்டு வருவதில்லை. அது மனிதனை தேவனிடம் உயர்த்துகிறது. புரிகிறதா? நீங்கள் ஜெபிக்கும்போது, இந்த பூமிக்குரிய காரியங்களை மறந்துவிடுகிறீர்கள். நீங்கள் வேறொரு இடத்திற்கு, வெகு தொலைவிற்கு அசைந்து செல்கிறீர்கள், இப்படியே தொடர்ந்து சென்று, அவருடைய பிரசன்னத்திற்குள் வந்து சேரும் வரை செல்கிறீர்கள். அப்பொழுது, நீங்கள் அதை தேவனுக்கு முன்பாக வைத்து, "இதோ, தேவனே, இதுதான் அது. இந்தக் காரியத்திற்காக நான் குணமாக விரும்புகிறேன், " என்றோ, அல்லது, "இந்தக் காரியத்திற்காக நீர் இதை எனக்காகச் செய்ய வேண்டும். இந்தப் புற்றுநோயிலிருந்தோ, இந்தக் காசநோயிலிருந்தோ, அல்லது இந்த இரத்தசோகை நிலையிலிருந்தோ, அல்லது அது எதுவாக இருந்தாலும், நீர் என்னைக் குணமாக்க வேண்டும்," என்றோ சொல்லும் ஒரு விசுவாசம் உண்டாகிறது. "நான் உமக்கு முன்பாக நடப்பேன், என்னால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்வேன். நான் செல்லும் இடமெல்லாம் இந்தச் சாட்சியைக் கொடுப்பேன். ஆண்டவரே, அதைச் செய்வதில் நான் மகிழ்ச்சியடைவேன். மேலும், என் ஜீவனை எனக்காகப் பயன்படுத்தாமல், வேறு காரியங்களுக்காகப் பயன்படுத்துவேன்." நான் அதை உமது மகிமைக்காகவும், மற்றவர்கள் உம்மைப் பார்க்க உதவுவதற்காகவும் பயன்படுத்துவேன். [3]

இப்போது, ஒரு சோதனை வரும்போது... தேவனுடைய பிள்ளைக்கு அடைக்கலமாக இருக்கும் முதல் விஷயம் என்ன? மனிதகுலத்தின் கைகளில் கொடுக்கப்பட்ட மிகச்சிறந்த ஆயுதம்: ஜெபம். அது எல்லாவற்றையும் கூட மாற்றிவிடும். அது ஒருமுறை தேவனுடைய மனதையே மாற்றியது. தேவன் தம்முடைய தீர்க்கதரிசியிடம், ராஜாவிடம் சென்று அவன் சாகப்போகிறான் என்று சொல்லும்படி கூறினார். ராஜாவோ, சுவரை நோக்கித் தன் முகத்தைத் திருப்பி, "ஆண்டவரே, என்னைக் கருத்தில் கொள்ளும்படி உம்மை வேண்டிக்கொள்கிறேன். நான் உமக்கு முன்பாக உமது சமூகத்தில் உம்மிடத்தில் நடந்திருக்கிறேன். எனக்கு இன்னும் பதினைந்து வருடங்கள் தேவை" என்றான். தேவனும் அவனுடைய உயிரை இன்னும் பதினைந்து வருடங்கள் காப்பாற்றினார். (2 இராஜாக்கள் 20:1-7). பிரார்த்தனை காரியங்களை மாற்றுகிறது. [4]

பிரார்த்தனை என்பது இல்லை ஒருவேளை. ஜெபம் என்பது ஒரு உண்மையான காரியம். ஜெபம் என்பது கர்த்தரிடம் பேசுவதாகும். ஜெபம் என்பது, குனிந்து, கண்களை மூடிக்கொண்டு, நீங்கள் துவைப்பதையோ அல்லது செய்துகொண்டிருக்கும் வேலையையோ நினைத்துக்கொண்டு, "ஆண்டவரே, எனக்கும் ஜானுக்கும் உதவுங்கள், மிஸ் ஜோன்ஸைக் குணப்படுத்துங்கள்" என்று சொல்வது அல்ல. அது ஜெபம் அல்ல. அது சில வார்த்தைகளைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்வது. ஆனால் ஜெபம் என்பது, நீங்கள் கர்த்தரின் பிரசன்னத்தில் இருக்கிறீர்கள் என்பதை உணரும் ஒரு சூழலுக்குள் வருவதாகும். மேலும் நீங்கள் மிகுந்த நேர்மையுடன் அதை நோக்கிச் செல்கிறீர்கள். முதலில், "யெகோவாவே, நான் உம்மை எவ்வளவு நேசிக்கிறேன்" என்று ஒரு சிறிய ஆராதனையைச் சொல்கிறீர்கள். புரிகிறதா? பின்னர், ஜெப ஆராதனைக்குப் பிறகு, நீங்கள் நேர்மையான இருதயத்துடன் வந்து கேட்கிறீர்கள்.

"நீங்கள் என்னில் நிலைத்திருந்தால்," இன்று உலகத்தின் திரைக்குப் பின்னாலிருந்து வெளியே வந்து, இன்றிரவு மீண்டும் திரைக்குள் நுழைய முயற்சிப்பதல்ல. "நீங்கள் என்னில் நிலைத்திருந்தால், என் வார்த்தைகள் உங்களில் நிலைத்திருக்கும்..." (யோவான் 15:7). இல்லையென்றால், நீங்கள் ஆரோனின் கோலைப் போல, மன்னா என்னும் பொற்பாணையால் ஷெக்கினா மகிமைக்கு இழுத்துச் செல்லப்பட்டு, அதை நீங்கள் எப்போது வேண்டுமானாலும் உண்ண முடிந்தால்... உங்கள் ஆத்துமா புத்துணர்ச்சி பெற்று, மலர்ந்து, நிலைத்திருக்கும். "நீங்கள் என்னில் நிலைத்திருந்தால், என் வார்த்தைகள் உங்களில் நிலைத்திருக்கும்; பின்பு நீங்கள் எதைக் கேட்டாலும் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்." [5]

நமக்கு உண்மையில் என்ன தேவை என்று நமக்குத் தெரியுமா? சில நேரங்களில் நாம் விரும்புகிறோம், நமது ஆசைகளுக்காக ஜெபிக்கிறோம், சில நேரங்களில் நமது ஆசைகள் நமது தேவைகளாக இருப்பதில்லை. நமக்கு என்ன தேவை என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பதை நாம் உணர வேண்டும்; நமக்குத் தெரியும் என்று நாம் நினைக்கிறோம். ஆனால் தேவன் நமது தேவைகளை அளிப்பதாக வாக்குறுதி அளித்துள்ளார். அதை அவர் செய்வார் (மத். 6:25-34). [6]

ஒரு மனிதர், "ஐயா, என்னால் ஜெபிக்க முடியாது" என்றார். அதற்கு அவர், "நான் ஒருபோதும் ஜெபித்ததில்லை, ஆனால் எனக்கு ஜெபிக்கும் தாயும் தந்தையும் இருந்தார்கள்; அவர்கள் இப்போது பரலோகம் சென்றுவிட்டார்கள்" என்றார். மேலும் அவர், "நான் மிகவும் சிறுவனாக இருந்தபோதே என் அம்மா இறந்துவிட்டார். ஆனால், அவர் கஷ்டத்தில் இருக்கும்போது, கர்த்தரிடம் சென்று ஜெபிப்பதை நான் கேட்டது நினைவிருக்கிறது. நான் மிகவும் சிறுவனாக இருந்தபோதே அவர் இறந்துவிட்டார்; அவரால் எனக்கு ஜெபிக்கக் கற்றுக்கொடுக்க முடியவில்லை. அதனால், என்னை அடித்துத் துன்புறுத்தும் ஒரு இரக்கமற்ற மனிதரிடம் நான் ஒப்படைக்கப்பட்டேன். ஒருவேளை நான் என் அகரவரிசையைக் கற்றுக்கொண்ட பிறகு, எல்லா வார்த்தைகளையும் எடுத்து, எல்லா எழுத்துக்களையும் என்னால் சொல்ல முடிந்தால், ஒருவேளை அவர் அதையெல்லாம் இணைத்து, நான் என்ன சொல்ல வருகிறேன் என்பதைப் புரிந்துகொள்வார் என்று நான் நினைத்தேன்" என்றார்.

அது மனப்பூர்வமான ஜெபம். நிச்சயமாக அவரால் அவற்றை ஒன்றாக இணைக்க முடியும். நாம் உதடுகளில் எப்படி ஜெபிக்கிறோம் என்பதல்ல; நம் இருதயத்தின் நோக்கத்தையே தேவன் கேட்கிறார். அவர் சில சமயங்களில் நம் உதடுகளைக் கேட்பதில்லை; அவர் நம்முடைய நோக்கத்தை, நம் இருதயத்தின் நோக்கத்தைக் கேட்கிறார். [7]

நாம் கிறிஸ்து மீது மிகுந்த அன்பு கொண்டிருக்க வேண்டும்; நாம் அவரிடம் எதையாவது கேட்கும்போது, அவர் அதை நமக்குத் தராவிட்டாலும், அது நம்மைச் சிறிதும் அசைக்காத அளவுக்கு அந்த அன்பு இருக்க வேண்டும். புரிகிறதா? ஏன்? அவ்வாறு செய்வதற்கு ஒரே வழி, அவருடைய தெய்வீக இயல்பில் பங்கு பெறுவதுதான். அப்போதுதான், அவரால் அதை உங்களுக்கு ஏன் கொடுக்க முடியவில்லை என்பதற்கான காரணத்தை நீங்கள் புரிந்துகொள்வீர்கள். (2 பேதுரு 1:3-11). [8]

நாம் திருமணம் செய்துகொள்ளும்போதும், நம் மனைவியையோ கணவனையோ தேர்ந்தெடுக்கும்போதும், நாம் என்ன செய்கிறோம் என்பதைப் பற்றி முழுமையாக ஆராய்ந்தால், ஒருவன் ஊக்கத்துடன் ஜெபிக்க வேண்டும். ஏனெனில், அவன் தன் முழு வாழ்க்கையையும் பாழாக்கிவிடக்கூடும். நினைவில் கொள்ளுங்கள், "மரணம் நம்மைப்

பிரிக்கும் வரை" என்பதே அந்தத் திருமணப் பிரமாணம். தவறான ஒரு தேர்வைச் செய்வதன் மூலம் அவன் தன் வாழ்க்கையையே பாழாக்கிவிடக்கூடும். ஆனால், தான் தவறான ஒரு தேர்வைச் செய்கிறோம் என்றும், தனக்கு மனைவியாக இருப்பதற்குத் தகுதியற்ற ஒரு பெண்ணை மணக்கிறோம் என்றும் தெரிந்தும், அவன் அதைச் செய்தால், **அது அவனுடைய தவறுதான்**. ஒரு பெண், தனக்குக் கணவனாக இருப்பதற்குத் தகுதியற்றவன் என்று தெரிந்தும் ஒருவனை மணந்தால், **எது சரி எது தவறு என்று நீங்கள் அறிந்த பிறகு, அது உங்கள் சொந்தத் தவறுதான்**. எனவே, நீங்கள் முழுமையாக ஜெபித்துப் பார்க்கும் வரை அதைச் செய்யக்கூடாது.

ஒரு சபையைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கும் இதுவே பொருந்தும். இப்போது, நீங்கள் ஐக்கியம் கொள்ளும் சபைக்காக ஜெபிக்க வேண்டும். நினைவில் கொள்ளுங்கள், சபைகளில் ஒரு ஆவி இருக்கிறது .

இப்போது, நான் குறை கூற விரும்பவில்லை. ஆனால் நான் ஒரு வயதானவன் என்பதை உணர்கிறேன், என்றாவது ஒரு நாள் நான் இங்கிருந்து சென்றாக வேண்டும். இன்றிரவோ அல்லது வேறு எந்த நேரத்திலோ நான் பேசுவதற்காக நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் பதில் சொல்ல வேண்டும். ஆகையால், நான் முழு மனதுடனும் உண்மையான உறுதியுடனும் இருக்க வேண்டும்.

ஆனால், நீங்கள் ஒரு தேவாலயத்திற்குச் சென்று, அந்தத் தேவாலயத்தின் நடத்தையைக் கவனித்தால், போதகரைச் சிறிது நேரம் கவனித்தால், பொதுவாக அந்தத் தேவாலயம் போதகரைப் போலவே செயல்படுவதைக் காண்பீர்கள். சில சமயங்களில், பரிசுத்த ஆவிக்குப் பதிலாக ஒருவருக்கொருவர் ஆவியைப் பெறுவதில்லையோ என்று நான் ஆச்சரியப்படுகிறேன். ஒரு போதகர் மிகவும் தீவிரமாக நடந்துகொண்டு இருக்கும் இடத்திற்கு நீங்கள் சென்றால், சபையும் அதே வழியில் இருப்பதைக் காண்பீர்கள். போதகர் நின்று, தலையை முன்னும் பின்னுமாக அசைப்பதை நான் பார்க்கும் ஒரு தேவாலயத்திற்கு உங்களைக் கொண்டு வருகிறேன். நீங்கள் சபையைக் கவனியுங்கள், அவர்களும் அதையே செய்கிறார்கள். நீங்கள் ஒரு போதகரை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், எதையாவது விழுங்குங்கள், பொதுவாக அந்தத் தேவாலயமும் அதையே செய்யும். எனவே, நான் ஒரு தேவாலயத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பதாக இருந்தால், நான் ஒரு உண்மையான, அடிப்படை, முழு நற்செய்தி, பைபிள் தேவாலயத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பேன், என் குடும்பத்தைச் சேர்க்க நான் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுப்பேன். தேர்ந்தெடுங்கள். [9]

கர்த்தரின் மனதை மாற்ற நாம் ஒருபோதும் ஜெபிக்கக் கூடாது; நமது மனதை மாற்றவே ஜெபிக்க வேண்டும். கர்த்தரின் மனதை மாற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை.

எனக்கு ஒரு இளம் கத்தோலிக்கப் பையனைத் தெரியும். ஒருமுறை, அவன் தன் தாய் வாழ வேண்டும் என்று பிரார்த்தனை செய்யும் ஒரு ஜெபப் புத்தகத்தை வைத்திருந்தான். ஆனால் அவன் இறந்துவிட்டான், அவன் அந்த ஜெபப் புத்தகத்தை நெருப்பில் எறிந்துவிட்டான். பாருங்கள், எனக்கு ஜெபப் புத்தகங்கள் மீது விருப்பமில்லை; ஆனாலும், நீங்கள் தவறான மனப்பான்மையைக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். கடவுளுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நீங்கள் சொல்ல முயற்சிக்கிறீர்கள்.

ஜெபம் என்பது, “ஆண்டவரே, உமது வார்த்தைக்கு ஏற்றவாறு என்னை மாற்றும்” என்பதாக இருக்க வேண்டும். “நான் உமது மனதை மாற்றுகிறேன்” என்பதாக அல்ல. “நீர் என் மனதை மாற்றுகிறீர்.” நீர் என் மனதை உமது சித்தத்திற்கு மாற்றுகிறீர். உமது சித்தம் இந்தப் புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆண்டவரே, என் மனதை உமது மனதைப் போலவே நிலைநிறுத்தும் வரை என்னை விட்டுவிடாதீர். என் மனம் உமது மனதைப் போல நிலைநிறுத்தப்படும்போது, நீர் எழுதிய ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் நான் நம்புவேன். உம்மை நேசிப்பவர்களுக்கு 'எல்லாம் நன்மைக்காகச் செயல்படும்படி' செய்வீர் என்று அதில் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆண்டவரே, நான் உம்மை நேசிக்கிறேன். எல்லாம் நன்மைக்காகச் செயல்படுகிறது" (ரோமர் 8:28-29). [10]

மேலும் நினைவில் கொள்ளுங்கள், அந்த மாபெரும் நியாயத்தீர்ப்பு நாளில், நான் சென்று ஜெபங்களைக் கொண்டுவர எடுக்கும் முயற்சிகளைப் போலவே, அந்த எழுப்புதலில் உங்கள் ஜெபங்களும் சமமாக எண்ணப்படும். நாம் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் உடன் உழைப்பாளர்கள். அது சரிதானே? உங்கள் ஜெபங்கள்...

டுவைட் மூடி நினைவிருக்கிறதா, அவர் அங்கே மதம் மாறியபோது என்ன சொன்னார்? அந்தச் சின்ன வயதான சலவைக்காரி அவருக்காக ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தாள். அதற்கான பெருமை யாருக்குக் கிடைத்தது? அந்த சலவைக்காரிக்குத்தான். அவள்தான் மூடியை கிறிஸ்துவிடம் வழிநடத்தினாள். ஜான் ஸ்மித், கால்வின், நாக்ஸ், பல சிறந்த சீர்திருத்தவாதிகள் அனைவரும் ஜெபத்தின் மூலமே வந்தனர். [11]

ஒருவேளை நீங்கள் இங்கே ஒரு வயதான தாயாக, பல பிள்ளைகளை வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். சுசானா வெஸ்லியைப் போல அவர்களை வளருங்கள். அவளுக்குப் பதினேழு பிள்ளைகள் இருந்தனர், ஆனாலும் தினமும் இரண்டு அல்லது மூன்று மணிநேரம் ஜெபிக்கவும், அவர்களைக் கிறிஸ்துவிடம் வழிநடத்தவும் அவளால் முடிந்தது. அதனால்தான் அவளுக்கு சார்லஸ் மற்றும் ஜான் என்ற பிள்ளைகள் இருந்தனர். இப்போதெல்லாம் நாம் ஒரு பொத்தானை அழுத்தி, பாத்திரங்களைக் கழுவுகிறோம்; ஒரு பொத்தானை அழுத்தி, துணிகளைத் துவைக்கிறோம்; வேறு எதற்கும் நேரமில்லை. பாருங்கள், எங்கோ ஏதோ தவறு இருக்கிறது. இப்போது, சாத்தான் மக்களை எப்படி எல்லாம் செய்ய முடியும். [12]

கவனித்தால், இன்று பெரும்பாலான பெண்களிடம் சலவை இயந்திரங்கள், மின்சார இஸ்திரி இயந்திரங்கள், பொத்தானை அழுத்தும் பாத்திரம் கழுவும் இயந்திரங்கள் மற்றும் அது போன்ற அனைத்தும் உள்ளன; ஆனாலும், அவர்கள் முன்பை விட பிரார்த்தனை செய்ய குறைவான நேரத்தையே பெறுகிறார்கள். [13]

உலகின் மாபெரும் போர்க்களமாகிய கெத்செமனேயில், நம் அன்புக்குரிய ஆண்டவராகிய இயேசுவே, விரக்தியில் கதறினார். (மத்தேயு 26:36-46). அவர் உலகின் பாவங்களைச் சுமக்க வேண்டுமா, அல்லது அவர் செய்ய விரும்பியதைப்போல, தம்முடைய பிரியமான சீடர்களுடன் பூமியிலேயே தங்கியிருக்க வேண்டுமா? ஆனால், அவர் தம்மைத் தாழ்த்தி, "என் சித்தமல்ல, உம்முடைய சித்தமே ஆகட்டும்" என்று கூறி, பரலோகத் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தமாகிய வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிந்த அவருடைய தாழ்மையைக் கவனியுங்கள் (லூக்கா 18:14).

கவனியுங்கள், அவர் இன்னும் கொஞ்சம் தூரம் சென்றார். அவர் இன்னும் கொஞ்சம் தூரம் சென்றிருந்தால், நாம் எவ்வளவு அதிகமாக இன்னும் கொஞ்சம் தூரம் செல்ல வேண்டும்? பார்த்தீர்களா? மேலும் கவனியுங்கள், லூக்காவில் உள்ள வேதம், அவர் ஊக்கத்துடன் ஜெபித்தார் என்று கூறுகிறது. சகோதரரே, சகோதரியே, இயேசு ஊக்கத்துடன் ஜெபிக்க வேண்டியிருந்ததென்றால், நாம் எவ்வளவு அதிகமாக ஊக்கத்துடன் ஜெபிக்க வேண்டும். மாம்சமான பரலோகத்தின் தேவனாகிய கிறிஸ்துவே ஊக்கத்துடன் ஜெபிக்க வேண்டியிருந்ததென்றால், கிருபையால் இரட்சிக்கப்பட்ட

பாவிகளாகிய நாம் எவ்வளவு அதிகமாக ஊக்கத்துடன் ஜெபிக்க வேண்டும் ! அந்தத் தீர்மானம் தேவனுடைய குமாரனையே விரக்தியில் ஆழ்த்தியதென்றால், அது உங்களுக்கும் எனக்கும் என்ன செய்யும்? நாம் மிகுந்த தவிப்புடன் கதற வேண்டும். [14]

எலியா ஒரு தேவதூதர் அல்ல; அவர் ஒரு மனிதர். நம்மைப் போலவே அவருக்கும் ஏற்றத்தாழ்வுகளும், துன்பங்களும் இருந்தன. மேலும் , அவருக்கு உணர்ச்சிப் பெருக்குகளும் இருந்தன. அவர் நம்மைப் போன்ற உணர்ச்சிப் பெருக்குகளுக்கு ஆட்பட்ட ஒரு மனிதர் என்று வேதாகமம் கூறுகிறது . உங்களையும் என்னையும் போலவே அவரும் தவறு செய்யக்கூடியவராக இருந்தார். உங்களையும் என்னையும் போலவே அவரும் தவறு செய்யக்கூடியவராக இருந்தார்.

ஆனால் மழை பெய்யக்கூடாது என்று அவர் ஊக்கத்துடன் ஜெபித்தார் (யாக்கோபு 5:17-19). மேலும் மூன்று வருடங்கள் ஆறு மாதங்களுக்கு மழை பெய்யவில்லை. அதைப் பற்றி யோசித்துப் பாருங்கள். தேவன் ஒரு மனிதனின் ஜெபத்தைக் கேட்டார். இதை நான் மிகுந்த உண்மையான மரியாதையுடன் கூறுகிறேன்: பூமியில் வேறு எந்த சக்தியும் இல்லை; பூமியில் எதுவும் இல்லை, அது எதுவாக இருந்தாலும், எந்த வகையான வரங்களாக இருந்தாலும் சரி; ஜெபத்தை விட மேலானது உலகில் எதுவும் இல்லை. ஜெபம்தான் வேலையைச் செய்கிறது. [15]

நாம் ஜெபிக்கும்போது, நமது ஜெபத்துடன் சமர்ப்பிப்பதற்குத் திருமறை இருக்க வேண்டும்.

நீங்கள், "ஆண்டவரே, நான் ஜெபிக்கிறேன், ஆனால் உண்மையில் நான்..." என்று சொன்னால், சரி, நீங்கள் அப்படிச் செய்யத் தேவையில்லை. சும்மா நிறுத்திவிடுவது நல்லது, பாருங்கள்... சரி, முதலில், டோக்களை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். (எபேசியர் 1:13-14), ஏனெனில் அந்த அடையாளத்தைத்தான் அவர் அறிந்துகொள்வார்.

நாம் ஜெபிக்கும்போது, பின்வரும் அடையாளத்தை நாம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்: “கர்த்தாவே, நான் உமக்கு முழுமையாகக் கீழ்ப்படிந்தேன்” (அப் 5:32). நான் என் பாவங்களை விட்டு மனந்திரும்பினேன். நீர் என்னை மன்னித்திருக்கிறீர் என்று நான் உணர்கிறேன் . நான் இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் ஞானஸ்நானம் பெற்றிருக்கிறேன் (அப் 2:36-41). பரிசுத்த

ஆவியானவர் என்மேல் இருக்கிறார். இப்பொழுது உமது மகிமைக்காக எனக்கு சில காரியங்கள் தேவை. ஆண்டவரே, நான் அதைக் கேட்கிறேன். அது இப்பொழுது என்னுடையது. [16]

இப்போது, இதைத்தான் நாம் செய்கிறோம். சில சமயங்களில் நாம் எங்காவது கோபத்தில் கத்திவிட்டு, தேவனைப் பற்றி சிந்திக்காமலும், அதற்காக ஜெபிக்காமலும், அதைச் செய்யலாமா வேண்டாமா என்று கர்த்தரிடம் கேட்காமலும் சென்றுவிடுகிறோம். அதன் விளைவாக, நமக்குக் கிடைக்கும் ஆசீர்வாதங்கள் தடைபட்டுவிடுவதை நாம் கண்டுகொள்கிறோம். பிறகு சில சமயங்களில், "எனக்கு ஏன் இனி ஆசீர்வாதங்கள் கிடைக்காது?" என்று நாம் ஆச்சரியப்படுகிறோம். நீங்கள் கவனமாக இருப்பதில்லை, உங்கள் ஜெப வாழ்க்கையில் தளர்ந்துவிடுகிறீர்கள். "நான் ஒரு கிறிஸ்தவன்" என்று சொல்கிறீர்கள். சரி, முன்னெப்போதையும் விட நீங்கள் அதிகமாக ஜெபிக்க வேண்டும் என்பதற்கு அதுவே மிக முக்கியமான அடையாளம். தினமும் வேதாகமத்தை வாசியுங்கள்! தினமும் ஜெபியுங்கள்! எந்த முடிவையும் மிகவும் கடுமையாகவோ அல்லது அவசரமாகவோ எடுக்காதீர்கள். முதலில் அதைப் பற்றி தேவனிடம் ஆலோசிக்காமல் . அவரிடம், "பிதாவே, நான் இதைச் செய்யலாமா?" என்று கேளுங்கள். அவரிடம், "நான் இதைச் செய்வது உமது சித்தமா?" என்று கேளுங்கள். பின்பு பரிசுத்த ஆவியானவர் உங்களுக்கு என்ன பேசுவார் என்று பாருங்கள். அவர் உங்களுக்கு ஒரு தரிசனத்தைக் கொடுக்காமல் இருக்கலாம், ஆனால் அவர் ஏதேனும் ஒரு வழியில் உங்களிடம் பேசி, உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவார். நீங்கள் உண்மையாக இருந்து அவரிடம் கேட்டால். [17]

இயேசு மார்த்தான் மற்றும் மரியாளுடன் அந்த வீட்டிலிருந்து சென்றபோது , நோயும் துக்கமும் உள்ளே வந்தன, இயேசு உங்கள் வீட்டிலிருந்து செல்லும்போது, நோயும் துக்கமும் உள்ளே வரும். ஆம், ஐயா. கவனியுங்கள். உங்கள் வீட்டில் நீங்கள் இயேசுவைப் புறக்கணித்தால், குடும்ப ஜெபத்தை நிறுத்தினால், வேதாகம வாசிப்பை நிறுத்தினால், மற்றும் உங்கள் வீட்டில் இதுபோன்றவற்றைச் செய்வதை நிறுத்தினால், பிரச்சனை உள்ளே வருவதை எதிர்பார்க்கலாம். அது சரிதான். அது அப்போதே அதன் பாதையில் உள்ளது.

[18]

மேலும் நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், உலகம் உங்களுக்குள் ஊடுருவ அனுமதிக்காதீர்கள். சகோதரர்களே, உலகம் உங்கள் சபைகளுக்குள் நுழைய அனுமதிக்காதீர்கள். தேவன் இறங்கி வந்து அதைப் பிடித்துக்கொள்ளும் வரை ஜெபித்து, உபவாசித்து அதை வெளியேற்றுங்கள். அது சரிதான். பரிசுத்தவான்களுக்குள் கர்த்தருடைய சந்தோஷத்தைக் காத்துக்கொள்ளுங்கள் (நெகேமியா 8:10b). அவர்களை ஜெபத்தில் நிலைத்திருக்கச் செய்யுங்கள். மேலும் ஒவ்வொரு சிறிய இடத்தையும் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள். நோவா தன் பேழையில் ஒரு கசிவைக் கண்டால், ஏன், அவர் அதில் கொஞ்சம் கீல் போட்டார். எனவே, கசிவை, உலகத்தை வெளியே வைத்திருக்க எனக்குத் தெரிந்த சிறந்த காரியம், அந்தக் கசிவை அடைப்பதுதான், எனக்குத் தெரிந்த சிறந்த காரியம். அதைச் செய்ய ஒரே ஒரு வழிதான் உள்ளது; அது ஜெபம். ஜெபம் கசிவை நிறுத்துகிறது. ஜெபம் காரியங்களை மாற்றுகிறது. [19]

விசுவாசிக்கு ஜெபம் இதைத்தான் செய்கிறது. நீங்கள் முழங்காலிட்டு , "கர்த்தராகிய இயேசுவே" என்று சொல்லும்போதுதான், உலகம் உங்களை விட்டு விலகி இருக்கிறது. இரத்தம் இறங்கி வந்து உங்களை முழுவதுமாக முத்திரையிடுகிறது, அதனால் பிசாசு உங்களைப் பிடிக்க முடியாது. பார்த்தீர்களா, அது சரிதான். பார்த்தீர்களா? அதனால், பல நேரங்களில் மக்கள் சுற்றி வந்து "இது பயங்கரமானது" என்று சொல்கிறார்கள், ஆனால் அதனால் எந்த வித்தியாசமும் இல்லை; அது உங்களைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கிறது. பார்த்தீர்களா? அதுதான் முக்கிய விஷயம்: பாதுகாப்பாக இருங்கள். நீங்கள் பழமைவாதி என்று சொல்லுங்கள், ஆனால், அது ஒரு பொருட்டல்ல; அது உங்களைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கிறது. [20]

பாருங்கள், நீங்கள் ஒருவருக்காக ஜெபிக்கச் செல்லும்போது, ஏதோ ஒன்று நிகழத் தொடங்குகிறது. நண்பர்களே, ஜெபிக்காததில்தான் நாம் தோல்விடைகிறோம். ஜெபமே பிரதானம். கேளுங்கள், உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் . நீங்கள் கேட்காததினால் உங்களுக்குக் கிடையாது (யாக்கோபு 4:2-3); நீங்கள் விசுவாசிக்காததினால் கேட்கமாட்டீர்கள். நிறைவாகக் கேளுங்கள், அப்பொழுது உங்கள் மகிழ்ச்சிகள் பெருகும். நிறைவாகக் கேளுங்கள், நீங்கள் கேட்டதைப் பெறுவீர்கள் என்று விசுவாசியுங்கள் (யோவான் 16:23-24). அப்படியானால் அதைப் பற்றிக்கொள்ளுங்கள். அதை விட்டுவிடாதீர்கள். அது பைபிளில் உள்ள ஒரு வாக்குறுதியாக இருந்து, தேவன் அதை உங்களுக்குக் கொடுக்கப் போகிறார்

என்று உங்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டிருந்தால், அதைப் பற்றிக்கொள்ளுங்கள். [21]

சில சமயங்களில் மக்கள் ஜெபிக்கும்போது சோர்வடைந்து விடுகிறார்கள், இல்லையா? ஓ, மிகவும் சோர்வடைந்து விடுகிறார்கள். தீர்க்கத்தரிசி சில சமயங்களில் நீண்ட நேரம் ஜெபிக்கும்போது மிகவும் சோர்வடைந்து மயங்கி விடுவார்; அப்படியே மயங்கி விடுவார், பல நாட்களுக்கு சாப்பிடாமலும், மற்ற எதுவும் இல்லாமலும் இருந்து, ஜெபித்துக்கொண்டே இருப்பார், ஜெபித்துக்கொண்டே இருப்பார், ஜெபித்துக்கொண்டே இருப்பார், பிரசங்கம் செய்துகொண்டே இருப்பார், நான் கிட்டத்தட்ட மயங்கி விழும் நிலைக்கு வந்துவிடுவேன். சில சமயங்களில் மக்கள் அப்படி ஆகிவிடுகிறார்கள். அது கைவிடுவதற்கான நேரம் அல்ல. தொடர்ந்து இருங்கள். தேவன் பதிலளிப்பார் . ஆம், ஐயா. தொடர்ந்து பற்றிக்கொள்ளுங்கள். ஆம், ஐயா. [20]

இப்போது, உங்கள் ஜெபத்தை தேவன் கேட்க வேண்டுமென்றால், உங்கள் வீட்டிற்கு ஒரு தேவதூதரை அனுப்புங்கள், சரியாக வாழுங்கள், சரியாகச் செய்யுங்கள், எல்லோரையும் சரியாக நடத்துங்கள், தேவனுக்கு முன்பாக நீதியுள்ளவராக இருங்கள், தேவன் அதை உங்களுக்கு வழங்குவார் . [22]

பிரார்த்தனை மரணத்தை வாழ்வாக மாற்றுகிறது . பிரார்த்தனை நோயை ஆரோக்கியமாக மாற்றுகிறது, பாவினைப் புனிதர்களாக மாற்றுகிறது. அது பிரார்த்தனை.

நீங்கள் அதிகமாகச் சிரிக்கலாம். நீங்கள் அதிகமாகக் கத்தலாம். நீங்கள் அதிகமாகச் சாப்பிடலாம், ஆனால் ஒருபோதும் அதிகமாக ஜெபிக்க மாட்டீர்கள். வேதாகமம் கூறுகிறது, "பரிசுத்தமான கரங்களை உயர்த்தி, எல்லா இடங்களிலும் ஜெபம் செய்ய வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்" (1 தீமோ. 2:8). எனவே நீங்கள் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் ஜெபிக்கலாம். [23]

ஜெபம் என்ன வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்தும்? ஜெபம் காரியங்களை மாற்றுகிறது. ஜெபம் எசேக்கியாவை மரணத்திலிருந்து ஜீவனுக்கு மாற்றியது. ஜெபம் வில்லியம் பிரின்ஹாமை மரணத்திலிருந்து ஜீவனுக்கு மாற்றியது. ஜெபம் இங்குள்ள ஒவ்வொரு பாவியையும் மரணத்திலிருந்து ஜீவனுக்கு மாற்றியது. நிச்சயமாக அது செய்கிறது. அதைச் செய்வது ஜெபம்தான். [24]

இப்போது, இயேசு மனிதராக இருந்ததால், உடல் ரீதியாக மிகவும் களைப்பாக இருந்தார். இப்போது அங்கே சோர்வாகப் படுத்திருந்தபோது, அவரிடமிருந்து வல்லமை நீங்கியிருந்தது. மேலும், அவர் தேவனாக இருந்ததால், அவரால் செய்ய முடிந்தது என்னவென்றால்...

இப்போது நீங்கள், "அவர் எப்படி தேவனாகவும் மனிதனாகவும் இருக்க முடியும்?" என்று கேட்கிறீர்கள். பாருங்கள், அதில்தான் அந்த மர்மம் இருக்கிறது. பாருங்கள், சரீரத்தில் அவர் மனிதராகவும், ஆவியில் தேவனாகவும் இருந்தார்.

ஒருவர் என்னிடம், "அப்படியானால், கெத்செமனே தோட்டத்தில் அவர் யாரிடம் ஜெபித்தார்?" என்று கேட்டார். நான், "நீங்கள் இதற்குப் பதிலளிக்கும்போது நான் உங்களுக்குப் பதிலளிப்பேன்: உங்களிடம் பரிசுத்த ஆவியானவர் இருக்கிறார் என்று நம்புகிறீர்களா?" என்றேன். "ஆம்." நான், "அப்படியானால் நீங்கள் யாரிடம் ஜெபிக்கிறீர்கள்? நீங்கள் அவரிடம் ஜெபிக்கும்போது அவர் எங்கே இருக்கிறார்? உங்களிடம் அவர் இருப்பதாக நீங்கள் உரிமை கோரும்போது, நீங்கள் அவரிடம் ஜெபிக்கிறீர்கள்." என்று கேட்டேன். பார்த்தீர்களா? மக்கள் ஏதோ ஒரு சிறிய யோசனையைப் பெற்று, அதைக் கொண்டு கட்டுப்பாடில்லாமல் செயல்படுகிறார்கள், அப்படித்தான் அது நடக்கிறது. [25]

இங்கே அவர், "பரலோகத்தில் இப்பொழுது இருக்கிற மானிட குமாரனைத் தவிர, வேறொருவனும் பரலோகத்திலிருந்து இறங்கி வரவில்லை" என்று சொன்னார் (யோவான் 3:13).

ஒருமுறை ஒரு பெண்மணி என்னிடம், "கெத்செமனே தோட்டத்தில் இயேசு யாரிடம் ஜெபம் செய்தார்?" என்று கேட்டார்.

நான் கேட்டேன், "பரலோகத்திலிருந்து இறங்கி வந்தவரான, இப்பொழுது பரலோகத்தில் இருக்கிற மனுஷகுமாரனைத் தவிர, வேறொரு மனிதனும் பரலோகத்திற்கு ஏறிச் செல்லவில்லை" என்று அவர் சொன்னபோது, அவர் யாரைக் குறித்துப் பேசினார்? யார்?" [26]

சாத்ராக், மேஷாக், அபேத்நேகோ ஆகியோர் அக்கினிச் சூளைக்குள் சோதனைக்குள்ளாக நடந்து சென்றபோது, இறுதிவரை உறுதியாக இருந்தார்கள் (தானியேல் 3:19-30). ஆனால் தேவன் ஒரு நொடிப்பொழுதில் அங்கே இருந்தார், அவர் அவர்களை விடுவித்தார். தாங்கள்

ஜெபித்திருந்தோம் என்றும், தங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிட்டிருந்தோம் என்றும் அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள் . தாங்கள் எல்லா நிபந்தனைகளையும் பூர்த்தி செய்துவிட்டோம் என்றும் அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள், ஆனாலும் அவர் மௌனமாக இருப்பது போல் தோன்றியது. உங்களைச் சோதிப்பதற்காகவே அவர் மௌனமாக இருக்கிறார், நீங்கள் உண்மையில் யார், உங்கள் உள்ளே என்ன இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவும் , உங்கள் உதடுகளால் நீங்கள் சொல்வதை உங்கள் இருதயத்திலிருந்து உண்மையிலேயே அர்த்தப்படுத்துகிறீர்களா என்பதைப் பார்க்கவும் அவர் மௌனமாக இருக்கிறார். அதை ஆழமாகச் செல்ல விடுங்கள். நாம் நம் உதடுகளால் சொல்லலாம், ஆனால் நம் இருதயம் அதைச் சொல்கிறதா? [27]

அன்புள்ள தேவனே, ஒரு காரியம் முழுமையாக ஒப்படைக்கப்படாவிட்டால், நீர் அதை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. களங்கமுள்ள ஒரு பலியை நீர் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அந்த நபரின் வாழ்வில் மீண்டும் பாவம் இருக்கிறது என்று சொல்லும் ஒரு ஜெபத்தை நீர் ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டீர் (யோவான் 9:31; யாக்கோபு 5:15-16). கர்த்தாவே, உம்மால் அதைச் செய்யவே முடியாது. கடந்த காலங்களில் நீர் அதைச் செய்யவில்லை, இன்றும் உம்மால் அதைச் செய்ய முடியாது. ஆனால் அந்தப் பலி களங்கமற்றதாக இருக்க வேண்டும். மேலும், கர்த்தராகிய தேவனே, நாங்கள் பலி ஜீவனாக எங்களைப் பலிபீடத்தில் ஒப்புக்கொடுக்கும்போது, கர்த்தாவே, பாவத்தின் எல்லாக் களங்கங்களையும் எங்களிடமிருந்து எடுத்துவிடும். நான் என் ஆத்துமாவையும், என் சரீரத்தையும், என் பெலத்தையும், என் பிரயாசங்களையும், இந்தச் சபையோடு பலிபீடத்தில் முழுமையாக ஒப்புக்கொடுப்பேன். உம்முடைய இரத்தத்தால் எங்களைச் சுத்திகரித்து, நாங்கள் செய்த எல்லாப் பாவங்களையும் மன்னியும். மேலும், மகா பரிசுத்த ஆவியானவர் எங்களுக்குள் நிறைவாக வாசம்பண்ணவும், அவருடைய பிரசன்னம் எங்களோடு செல்லவும், அவர் எங்களை மன்னித்துவிட்டார் என்பதை நாங்கள் எங்கள் உள்ளுக்குள் அறிந்துகொள்ளவும் செய்வாராக. பின்னர் ஜெபம் இதுவாக இருக்கும், "எங்களுக்கு விரோதமாகத் தவறு செய்தவர்களை நாங்கள் மன்னிப்பது போல, எங்கள் தவறுகளையும் மன்னியும்" (மத். 6:12). ஆண்டவரே, அதை அருளும். [28]

குறிப்பு:

- [1] “உலகம் மீண்டும் சிதைந்து கொண்டிருக்கிறது” (63-1127), பத்தி. 77-79
 [2] “மன்னிப்பு” (63-1028), par. 89
 [3] “நீர் எல்லாவற்றையும் அறிவீர்” (52-0716), பத்தி. E-17
 [4] “உன் சந்ததி அவருடைய எதிரிகளின் வாசலைக் கைப்பற்றும்” (61-0212E), பத்தி. E-30
 [5] “இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டது” (56-0129), பத்தி. E-34
 [6] “உலகம் சிதைந்து போதல்” (62-1216), பத்தி. 130
 [7] “கிறிஸ்தவத்தின் ஆன்மாறாட்டம்” (57-0120M), பத்தி. 16-17
 [8] “ஒரு பரிபூரண மனிதனின் அந்தஸ்து” (62-1014M), பத்தி. 45-46
 [9] “மனமகளைத் தேர்ந்தெடுத்தல்” (65-0429E), பத்தி. 51-54
 [10] “கிறிஸ்து தம்முடைய வார்த்தையில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறார்” (65-0822M), பத்தி. 33-35
 [11] “பாறையிடம் பேசு” (53-0512), பத்தி. E-38
 [12] “மாநாடுகள்” (61-0410), par. E-65
 [13] “எதிர்பாராத விதத்தில் செயல்படும் மாறாத கர்த்தர்” (62-0120), பத்தி. 35
 [14] “நிர்ப்பந்தங்கள்” (63-0901E), பத்தி. 126-127
 [15] “மக்களை நம்ப வை” (52-0717), பத்தி. E-5
 [16] “டோக்கன்” (63-0901M), par. 347-349
 [17] “எலிஷா தீர்க்கதரிசி” (54-0723), பா. E-10
 [18] “இதை நம்புகிறாயா” (53-0906A), பத்தி. E-72
 [19] “வில்லிலிருந்து எய்யப்பட்ட கர்த்தரின் விடுதலையின் அம்பு” (56-0801), பத்தி. E-22
 [20] “மோசையைப் பற்றிய போதனை” (56-0513), பத்தி. 196; 134
 [21] “இயேசு யார்” (64-0620B), பத்தி. 100
 [22] “லாசரின் உயிர்த்தெழுதல்” (50-0813A), பத்தி. E-21
 [23] “நம்பிக்கை” (56-0427), பத்தி. E-5
 [24] “வாழ்க்கைக்கான தாகம்” (57-0613), பத்தி. E-39
 [25] “இயேசுவை சம்பவ இடத்திற்கு அழைத்தல்” (63-0804E), பத்தி. 48-52
 [26] “இறைநிந்தனை பெயர்கள்” (62-1104M), பத்தி. 271-273
 [27] “எலியாவும் உணவு காணிக்கையும்” (60-0310), பத்தி. 57
 [28] “முழுமையான விடுதலை” (59-0712), பத்தி. 98

Spiritual Building-Stone No. 1 (new 2010) from the Revealed Word of this hour, compiled by: Gerd Rodewald, Friedenstr. 69, D-75328 Schömburg, Germany.

www.biblebelievers.de, Fax: (+49) 72 35 33 06

வேதாகமத்தின் அடிப்படையில் நேரான ஒரு செய்தியுடன் ஒருவர் வருகிறார் மேலும் விரைவான பணி பூமியைச் சுற்றி வரும். தேவனால் முன்குறிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு வித்தும் அதைக் கேட்கும் வரை அந்த விதைகள் செய்தித்தாள்களிலும் வாசிப்புப் பொருட்களிலும் பரவும்.

[தீர்க்கதரிசி, நடத்தை-ஒழுங்கு-போதனை“, பக்கம் 724]

Translated by: Mr. Jayanatha Anbarasu

Tamil Editer:

Pastor W.S. Vedha,

Spiritual Building – Stone Ministry,

Post Box: 54,

Pollachi 642001.

Message By: Pastor Gerd Rodewald